

OBSAH

IN MEDIAS RES: ROŽMBERSKÝ ROK

- Martin Gaží*, Prezentace památkové péče (nejen) na jihu Čech / 395
Petr Pavelec, Výstavní a edukativní projekt Rožmberský rok 2011 / 400
Jaroslav Pánek, Akademie věd a památková péče v Rožmberském roce / 406
Ludmila Ourodová-Hronková, O původu a restaurování telčského Dělení růží / 410
Ludmila Ourodová-Hronková, Instalace rožmberské prohlídkové trasy v Třeboni / 414
Zuzana Vaverková, „Renesance renesance“ rožmberského letohrádku Kratochvíle / 418

OBNOVY PAMÁTEK

- Dorota Havlíková, Eva Skarolková*, Odkrytí a restaurování nejdochovanějších původních renesančních maleb v bývalé hodovní síni Schwarzenberského paláce / 423

MATERIÁLIE, STUDIE

- Martina Ohlídálová, Veronika Pilná*, Kynžvartské střevíce z předbělohorského období / 428
Petr Skalický, Opomíjené deskové obrazy tzv. Šternberského oltáře z hradní kaple v moravském Šternberku / 433
Hana Gejplová, Dagmar Knotková, Kateřina Kreislová, Protikorozní ochrana kovových objektů industriálního kulturního dědictví / 440
Iva Steinová, Židovský náhrobek. Symboly olam ha-ba – „světa, který přijde“ / 448

RÚZNÉ

- Prezentace kulturního dědictví prostřednictvím šlechtických rodů (*Petra Mašitová, Petr Svoboda*) 457 /
K jubileu architekta Pavla Kupky (*Miloš Solař*) 459 /

SEMINÁŘE, KONFERENCE, AKCE

- Tradiční materiály a postupy při obnově takzvaných podstávkových domů (*Tereza Konvalinková*) 460 /
Projekt PPP PRO - spolupráce Národního památkového ústavu a Univerzity Pardubice, Fakulty restaurování (*Lucie Ernstová, Alena Koňáková Helingerová, Vratislav Nejedlý*) 461 /
Páté pracovní jednání zahradníků Národního památkového ústavu (*Dagmar Fetterová*) 464 /
Výjimečná světová hodnota a monitoring statků světového dědictví (*Jitka Vlčková*) 466 /

RECENZE, BIBLIOGRAFIE

- Publikace Technické a industriální památky na Slovensku (*Eva Dvořáková*) 468 /

Z OBSAHU ODBORNÝCH ČASOPISŮ

/ 469

INFORMACE

Internetový portál PROPAMÁTKY (*Aleš Kozák*) / 469

ERRATUM

/ 470

RESUMME

Zusammenfassung / 470, Summary / 473

OBSAH ROČNÍKU / REJSTRÍK ROČNÍKU

/ 475 / 475

4

Obr. 4. *Zatloukání dřevěných kolíčků jako zpevňující armatury. (Foto M. Oubrabka, 2011)*

Obr. 5. *Účastníci semináře při provádění vymazávek. (Foto M. Oubrabka, 2011)*

5

Právě u objektu špýcharu probíhala praktická část semináře – realizace hliněných vymazávek spár roubených trámů. Účastníci měli možnost vyzkoušet si celý pracovní postup vyplňování spár roubení: přípravu a míchání druhotně užitě hliněné směsi z objektu, výrobu dřevěných kolíčků a jejich zatloukání, vložení izolační výplně z ovčí vlny, vymazávání spár hliněnou směsí i jejich konečné zahlazení.

Část špýcharu pro srovnání vymazal pytlovanou hliněnou směsí O. Stržínek, odborník, který se realizací hliněných omítek, vymazávek či obnovou hliněných staveb dlouhodobě zabývá.

Vzhledem k vysokému počtu účastníků se během odpoledne pracovní skupiny rozdělily a postupně se vystřídaly na exkurzi v sousední obci Žďár v Podbezdězí, která je vyhlášena vesnickou památkovou rezervací. Zde proběhly prohlídky patrových roubených objektů čp. 10, který od roku 2010 prochází celkovou obnovou za užití množství tradičních materiálů a technologií, a sousedního čp. 7, jehož obnova je na počátku.

V průběhu celého odpoledne probíhala u objektu špýcharu také prezentace pana Jannasche, německého dodavatele současných dostupných tradičních stavebních materiálů (například konopných, vlněných, hliněných přírodních izolací, pytlovaných hliněných směsí, přírodních nátěrů apod.). Účastníci se tak mohli seznámit s dostupným sortimentem přírodních materiálů a získat důležité kontakty na firmy, které se zabývají citlivými rekonstrukcemi objektů lidové architektury.

Nejen pro potřeby semináře dále vznikl průvodce *Tradiční materiály a postupy při obnově tzv. podstávkových domů*² s příspěvky přednášejících, kapitolou

o historii navštívených usedlostí, obcí a vybraných obcí v okolí a kapitolou o praktickém použití hliněného materiálu u obnovy a oprav objektů lidové architektury v regionu severních Čech.

Během nabitého programu jednodenního semináře se podařilo vymazat téměř celou jižní část špýcharu.

Seminář, kterého se zúčastnilo přes 70 účastníků, byl přínosem zejména pro zájemce o lidové stavitelství, majitele historických staveb či odborníky, kteří se chtěli seznámit s používáním tradičních přírodních materiálů při současných obnovách staveb lidové architektury a získat nové informace a kontakty na dodavatele nebo zkušené řemeslníky. Hlavním cílem a přínosem byla možnost vyzkoušet si konkrétní pracovní postupy přímo na místě. Diskuse o dalších praktických poznatcích a dotazech k obnově podstávkových domů s majiteli, památkáři i řemeslníky probíhala i během odpolední exkurze.

Závěrem je třeba poděkovat organizátorům semináře z NPÚ – ÚOP v Liberci, Libereckému kraji, který projekt finančně podpořil z prostředku Cíle 3, a v neposlední řadě ochotným majitelům usedlosti čp. 3 ve Ždířeckém Dole, kteří pro potřebu semináře „zapůjčili“ svůj špýchar, a usedlosti čp. 10 a čp. 7 za poskytnutí komentované prohlídky.

Tereza KONVALINKOVÁ

■ Poznámky

2 KOLKA, Miroslav; KONVALINKOVÁ, Tereza. *Tradiční materiály a postupy při obnově tzv. podstávkových domů; průvodce netradičním pracovním seminářem o tradičním stavitelství na Kokořínsku; Blatce čp. 40, Ždířecký Důl čp. 3, 7. května 2011.* Liberec : Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Liberci, 2011. ISBN 978-80-904852-1-1.

Projekt PPP PRO

– spolupráce Národního památkového ústavu a Univerzity Pardubice, Fakulty restaurování

Dne 19. července 2011 se v Brně na půdě Masarykovy univerzity uskutečnilo 4. pracovní a diskusní setkání k projektu PPP PRO (Platforma pro památkovou péči, restaurování a obnovu) na téma *Úloha vzdělávání v památkové péči o hmotné kulturní dědictví*.

Úvodem je nutné připomenout několik skutečností ohledně vzniku této spolupráce mezi NPÚ a Fakultou restaurování UPA, která se stala nositelem projektu PPP PRO. Projekt PPP PRO byl univerzitou podán v březnu 2009 do Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (OPVK), Prioritní osa 2 (Terciární vzdělávání, výzkum a vývoj), Oblast podpory 2.4 (Partnerství a sítě), výzva č. 2. Po půl roce napjatého očekávání obdržel žadatel informaci o úspěšnosti projektu a následně i v listopadu 2009 Rozhodnutí o poskytnutí dotace, které potvrdilo přidělení finanční podpory pro projekt PPP PRO, evidovaný nadále pod reg. č.: CZ.1.07/2.4.00/12.0036.

Hlavním cílem projektu PPP PRO je vznik nezávislé, interdisciplinární, informační a komunikační platformy pro rozvoj oboru památkové péče, jež umožní spolupráci a další rozvoj všech oblastí a oborů, které na péči o kulturní dědictví participují. Cílovou skupinou, na jejíž potřeby jsou aktivity projektu zaměřeny, jsou studenti a akademičtí pracovníci VŠ a VOŠ. Již ve fázi přípravy projektu se NPÚ podílel na tvorbě žádosti a přislíbil partnerskou spolupráci, která pak byla v říjnu 2009 smluvně oboustranně potvrzena podpisy statutárních zástupců obou institucí. Na klíčových aktivitách projektu, jehož realizace probíhá od 1. 1. 2011 a bude ukončena 31. 12. 2013, zejména na aktivitách KA 1 – *Tvorba základů pro aktivní spolupráci mezi sektory* a KA 2 – *Poznávání příkladů dobré praxe během stáží v aplikačním sektoru*, se podílí i NPÚ jako jeden z osmi partnerů projektu.

Realizace KA 1 již byla zahájena, a sice ve formě odborných diskusních setkání organizovaných Fakultou restaurování UPA za aktivní účasti zástupců partnerů, a tedy i NPÚ. Hlavním odborným garantem pro projekt PPP PRO se za NPÚ stal vedoucí oddělení restaurování při ÚP NPÚ, PhDr. Vratislav Nejedlý, CSc. Odborným expertem projektu je PhDr. Zdeněk Vácha, náměstek pro památkovou péči ÚOP NPÚ v Brně.

Setkání konaná v rámci KA 1 nabídla možnost diskuse, ukázala však i jednu z problematických stránek takovýchto „rozlehlých“, na odborných konzultacích a vyhodnocování informací založených projektů. Tou je nezbytnost sjednocení slovníku participujících oborů a postupné vytvoření pravidel umožňujících co nejproduktivnější vedení diskuse mezi obory. Na výstupy z již probíhající KA 1 budou navazovat aktivity KA 2, která je pro spolupráci mezi NPÚ a FR UPA zásadní. Jedná se o realizaci stáží na objektech ve správě NPÚ, které jsou plánovány na období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2013. Jaký je plánovaný harmonogram KA 2? Za celé dva roky průběhu KA 2 (2012–2013)

1

2

Obr. 1. Brno, Masarykova univerzita, účastníci 4. pracovního a diskusního setkání k projektu PPP PRO. (Foto Martina Hucková, 2011)

Obr. 2. Brno, Masarykova univerzita, Mgr. Art. Luboš Machačko, autor jednoho z příspěvků diskusního setkání. (Foto Martina Hucková, 2011)

se stáží zúčastní celkem 60 studentů FR UPa a ostatních VŠ a VOŠ, které jsou partnery projektu PPP PRO. Na jedné lokalitě by se měla ve stejný čas sejít vždy skupina několika studentů, kteří budou „stínovat“ pracovníky NPÚ podílející se na odborné činnosti na objektu a následně své poznatky formulovat a prezentovat na minikonferencích. Návaznost na KA 1 spočívá v tom, že témata, na nichž budou studenti při stážích participovat, jsou diskutována a stanovena v průběhu odborných setkání KA 1 tohoto prvního roku projektu (1. 1. – 31. 12. 2011) a dále pak i ve dvou následujících letech prohlubována. Vzhledem k zapojení studentů VŠ a VOŠ různého zaměření je třeba při výběru lokalit uvažovat o víceoborovosti témat a splnitelnosti realizace úkolů zadaných studentům v časovém limitu stáže (cca 1 týden).

Letošní čtvrté diskusní setkání zástupců institucí, jejichž činnost se soustřeďuje kolem aktivit podporovaných v rámci projektu PPP PRO, bylo zaměřeno na oblast vzdělávání v památkové péči a restaurování. Předcházela mu dvě setkání v Litomyšli a jedno v Praze. První se uskutečnilo 26. ledna 2011 v Litomyšli a bylo věnováno vzájemnému poznání. Zúčastnili se její zástupci partnerských institucí a organizací.¹ Setkání slavnostně zahájili hlavní odborný garant projektu, doc. akad. soch. Jiří Novotný, a děkan Fakulty restaurování UPa Ing. Karol Bayer. Již první jednání velmi dobře ukázalo mnohdy jen tušené kladné i záporné stránky takovýchto rozsáhlých mezioborových projektů. Hlavním bodem programu bylo stručné představení projektu a jeho cílů a rovněž institucí, jejichž zástupci byli přítomni a které se k výzvě zúčastnit se projektu v roce 2009 přihlásily. Kromě zástupců nositele projektu, pořádatelky Fakulty restaurování UP, zde byli účastníci z Přírodovědecké fakulty MU v Brně prof. RNDr. J. Příhoda, ze Stavební fakulty VUT v Brně prof. RNDr. P. Rov-

naníková, CSc. za SUPŠ a VOŠ v Turnově ak. mal. J. Sedmík, z Právnické fakulty ZČU v Plzni doc. Ing. J. Patočka, CSc., z Gema Art Group, a. s., Ing. P. Justa a dále kolegové z ÚOP NPÚ v Brně, Telči a Pardubicích. Nezáčastnili se zástupci VOŠ uměleckoprůmyslové v Písku ani Ústavu teoretické a aplikované mechaniky AV ČR, v. v. i. (prof. Ing. M. Drdácák, DrSc., a Ing. Z. Slížková, Ph.D.), kteří však poskytli digitální prezentace (organizační schémata, úkoly).

Setkání zahájili výborně připravenou průřezovou powerpointovou prezentací zástupci pořádatelky Fakulty restaurování UPa, Přírodovědecké fakulty MU v Brně a Stavební fakulty VUT v Brně. Toto první setkání bylo spíše informativního charakteru a sloužilo k vzájemnému seznámení a informaci o projektu a jeho cílech.

Druhé diskusní setkání platformy PPP PRO se uskutečnilo dne 23. února 2011 opět v Litomyšli. Tentokrát byla hlavním tématem interdisciplinarita a vztah památkové péče a přírodních věd. Příspěvky zde přednesli i kolega PhDr. Z. Vácha (ÚOP v Brně) na téma *Pohled na technologia očima památkáře*, dále doc. Ing. P. Kotlík, CSc. z VŠCHT nebo Ing. I. Kopecká z NTM. Na jedné straně bylo konstatováno, že podíl přírodních věd na památkové péči a restaurování je relativně velmi malý, a to vzhledem k množství a kvalitě informací, které nabízejí pro uchování památky. Bylo však poukázáno také na opačnou tendenci, jež se prosazovala v Evropě již od druhé poloviny 60. let 20. století, kdy začínal v novými technologiemi nasycených až přesycených Spojených státech amerických a Evropě převládat názor, že jsou to právě přírodní vědy, které pro svou univerzálnost a stanovení jasných cílů, jež lze vyjádřit matematicky ověřitelnými postupy, převezmou pravomocí k rozhodování o osudech památek.

Třetí diskusní setkání projektu PPP PRO se uskutečnilo 14. dubna 2011 v sídle partnera – Ústavu teoretické a aplikované mechaniky AV ČR v Praze na Proseku. Tématem byla problematika *Informačních systémů a databází v péči o kulturní dědictví*. Kromě mnohovrstevnaté diskuse měli účastníci možnost seznámit se s prací hostitele (ÚTAM AV ČR). Diskuse začala úvodním příspěvkem Ing. arch. Jiřího Syrového a Ing. arch. Zuzany Syrové, kteří seznámili přítomné se stavem digitalizace evidenčních a dalších fondů

NPÚ, počítačových databází, systémů MIS, GIS, a pokračovala vstupem Mgr. Horáka (FR UPa) o muzejní a archivní databázi, Ing. Kopecké (NTM) na téma přírodovědné databáze až po odpolední blok ČVUT, FEI a ÚTAM, který byl věnován projektu vědy a výzkumu *Databáze poruch historických materiálů a konstrukcí*. Diskuse se následně soustředila především na otázky spojené s představeným projektem vědy a výzkumu v oblasti kultury NAKI I, který finančně podporuje MK ČR. Tento projekt si klade za cíl pomoci formalizovaných dat, která budou vložena do paměti počítače a budou obsahovat údaje o stavu památky (rozsah poškození a další potřebné podklady), vytvořit databázi, jež by byla schopná vyhodnotit vložené informace (potřebná data) a na základě vyhodnocení navrhnout možný způsob opravy památky. Po dlouhé rozpravě se její účastníci shodli na tom, že je nutné v podobných diskusích a tříbení názorů pokračovat, protože jsou přinejmenším velkým zdrojem informací z různých oblastí využitelných pro obor památkové péče.

Konečně čtvrté diskusní jednání se konalo, jak již bylo výše uvedeno, 19. 7. 2011 na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně-Bohunicích. Hlavním a jediným tématem byla *Úloha vzdělávání v památkové péči o hmotné kulturní dědictví*. V průběhu realizace bohatého programu se názorně ukázalo, o jak rozsáhlou, náročnou a spletitou problematiku se jedná. Hlavní koordinátorka projektu za FR UPa, Ing. Martina Hucková, v úvodu setkání seznámila přítomné s provozní a organizační částí projektu (financování, harmonogram, návrhy dalších aktivit atd.). V diskusi vedené k otázkám souvisejícím s výhledovým plánem aktivit PPP PRO se hovořilo především o možných termínech konání jednotlivých akcí projektu, jakými jsou

■ Poznámky

1 Střední uměleckoprůmyslová škola a Vyšší odborná škola v Turnově; Masarykova univerzita v Brně, Přírodovědecká fakulta; Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta právnická; Vysoké učení technické v Brně, Fakulta stavební; Ústav teoretické a aplikované mechaniky AV ČR, v. v. i.; GEMA ART GROUP, a. s.; Vyšší odborná škola uměleckoprůmyslová, s. r. o., Písek.

další návazná diskusní setkání, ale i panelové diskuse, analýzy starších projektů, minikonference, vydávání e-bulletinu a výběrového e-časopisu na nově vzniknou webové stránce k projektu a další aktivity.

Vlastní odbornou část setkání zahájil referát Mgr. Art. Luboše Machačka (FR UPa), který se zabýval evropskými univerzitními programy vzdělávání v oblastech restaurování a konzervování. Všiml si jak evropského rozměru těchto vzdělávacích činností, tak informací o relativně velkém počtu možných stáží a dalších typech studijních pobytů v zahraničí i jiných možnostech získávání nových poznatků. Obor dějiny umění byl na brněnském diskusním setkání platformy PPP PRO zastoupen prof. PhDr. Jiřím Kroupou, CSc., (FF MU v Brně), který se věnoval především vztahům dějin umění k památkové péči. Dějiny umění dle něj tvoří jen určitou, i když velmi důležitou součást vzdělanostního vybavení památkáře – pracovníka v oboru památkové péče. Památková péče je obor multidisciplinární, interdisciplinární a transdisciplinární, přičemž ona transdisciplinárta spočívá v tom, že jde vlastně o interdisciplinární uspořádání spolupracujících oborů, které si však předávají své závěry z vyhodnocení situace a další informace neprodleně, takže spolupracující obory mají neaktuálnější stav poznatků. Masarykova univerzita se snaží při formování náplně nového běhu studia dějin umění pro centrum v Telči již formovat studijní plány tak, aby jejich absolventi mohli pracovat v budoucích interdisciplinárních a transdisciplinárních pracovních týmech. Základem budou vždy dějiny umění, další součástí se však stanou kulturní vědy, restaurování a konzervování, přírodní a technické vědy a další. Po Kroupově na budoucnost zaměřeném a na nové možnosti náplně studia dějin umění ve vztahu k oboru památkové péče a jejím potřebám orientovaném příspěvku následoval referát pracovníka ÚOP NPÚ středních Čech Ing. arch. Víta Jesenského, Ph.D., specialisty na problematiku vzdělávání v oblasti památkové péče. Jeho zdánlivě přízemní a málo elegantní referát (to však jen při prvním pohledu) skutečně velmi vhodně doplňoval teoretické modely prezentované prof. Kroupou o rozměr názorné ilustrace z praxe vzdělávání aplikovaného v oboru památkové péče na našem území v současnosti. Tyto praktické poznatky jen podtrhovaly nezbytnost zkvalitnění tohoto segmentu aktivit oboru památkové péče v ČR.

Již zcela do praxe jedné z dílčích částí vzdělávání v oblasti památkové péče pak zavedl účastníky setkání referát Ing. arch. Tomáše Eflera z Ústavu památkové péče Fakulty architektury ČVUT v Praze. Tento mladý kolega podrobně popsal aktivity pracoviště vedeného prof. Girsou, které zahrnují zejména samostatný modul památkové péče, jenž je součástí magisterského programu studia, a představil názory na potřeby památkové péče z pohledu zastupovaného pracoviště.

Po polední pauze následovala odpolední část přednášek. Nejdříve byl přednesen v zastoupení Ing. arch. Jesenským, Ph.D., příspěvek, který zpracovala PhDr. Řezníčková z oddělení vzdělávání ÚP NPÚ v Praze. Prezentace představila konkrétní aktivity organizované oddělením vzdělávání, a sice jednoletý kurz památko-

vé péče pro vysokoškoláky a dvouletý kurz pro středněškoláky. Jednoletý kurz je primárně určen čerstvým absolventům VŠ, kteří nastupují do památkové praxe a mají méně než dva roky praxe v oboru, dvouletý kurz je zaměřen širěji, zejména na pracovníky obecních úřadů, kteří řeší ve své agendě vedle jiných také problematiku památkové péče a potřebují získat i obecně informace, které již absolventi VŠ mají. Další činností jsou vzdělávací programy pro děti a mládež, na nichž se oddělení vzdělávání podílí nebo vznikají na jednotlivých ÚOP či aktivitou jednotlivců při správách objektů – hradů a zámků. Poté následovaly tři referáty, které nespojovala pouze formální skutečnost, že jejich zpracovatelé jsou úředníky státní správy v oblasti památkové péče od úrovně krajského úřadu přes městský úřad relativně velkého sídla až po menší město. Ve všech těchto referátech „lidí z praxe“ téměř stejnými slovy zaznělo, že současný systém vzdělávání v oblasti památkové péče nenabízí možnost získat dostatečně vybavení pro tvrdou realitu památkářské praxe. Tato skutečnost dominovala v příspěvku Mgr. Kláry Zubíkové z Odboru kultury a památkové péče KÚ Středočeského kraje v Praze, Mgr. Dalibora Halátka z Magistrátu statutárního města Opava i Mgr. Marty Židkové z MÚ ve Vrchlabí. Jejich referáty doplnila „sondou do každodenní praxe úředníka krajského úřadu na poli památkové péče“ Blanka Švarcová z KÚ Středočeského kraje v Praze. Každý z referátů přednesených v této části jednání platformy PPP PRO přistupoval k problematice vzdělávání v oblasti památkové péče z poněkud jiného úhlu pohledu, i když konečné resumé bylo více méně shodné. Obsah přednesených referátů i následná diskuse působily na pisatele těchto řádků dojmem, že v České republice vedle sebe působí hned několik „památkových péčí“. Jednou z nich je především památková péče „žijící“ na katedrách dějin umění akademické půdy některých univerzit, jejímž výsledkem, v nejlepším případě, je teoreticky dobře vybavený historik umění – památkář, který však nedovede své teoretické znalosti zformulovat jednoduchým způsobem a srozumitelně prezentovat vlastníkům památek, popřípadě je i odit do úředního hávu.

Podle názoru výše uvedených referentů-úředníků z oblasti památkářské praxe v orgánech státní správy je velmi důležitá komunikace nejen směrem k veřejnosti, ale zvláště ke skupinám vlastníků památek. Připomenuta byla i známá skutečnost mnohdy fundamentalistického charakteru jednání některých pracovníků odborných institucí státní památkové péče v České republice, kteří často zastávají názor odlišný od stanoviska výkonného orgánu státní památkové péče (což by nebylo na závadu nebo na škodu věci). Vše se však ukazuje jako velmi problematické v případech, kdy pověřený pracovník odborné instituce není schopný následně racionálně obhájit svá tvrzení v diskusi s památkovými orgány ani s vlastníky památek. To jsou otázky vedené diskuse o věcných stránkách památkových kauz.

Odpolední referáty, zejména příspěvky pracovníků orgánů památkové péče, vyvolaly projevy nesouhlasu, někdy již během přednesu, kdy se místy (i když ne při-

liš zřetelně) ozývalo ono ve stenografických záznamech jednání někdejších památkových komisí uváděné „nespokojené mručení“. Stejně zřetelné však byly projevy souhlasných reakcí.

Závěrečná diskuse jasně ukázala, že 4. setkání otevřelo mnohé otázky, na něž je těžké najít jednoznačnou odpověď. Oblast kultury a památkové péče trpí značným podfinancováním, prostředky určené na osvětu a vzdělávání chybí téměř zcela. Odborníci se stávají osamělými běžci. Kolegou Ing. arch. Solařem byla připomenuta existence odborných metodik vydávaných ÚP NPÚ, které by měly úřady brát v potaz při rozhodování. Přítomní se zamýšleli nad formulací základních definic, například kdo je tzv. památkář. Je to pracovník v oblasti památkové péče? Je to také vlastník památky? Při snaze o vytvoření kvalitnějšího vzdělávání památkářů jsou dostačující kurzy zaměřené na úzké výseče problematiky například v rámci celoživotního vzdělávání? Má smysl uvažovat, byť zatím jen teoreticky, o vzniku jednooborového studijního programu – nehrozí zde přehlcení jednotlivostí a nepochopení celku? Jako nejschůdnější se jeví mezioborové studium, kurzy zaměřené na samostatnou problematiku. Kdo by však byl organizátorem a garantem těchto kurzů? Akreditace a organizace studia je velice složitá, v současné situaci je těžké představit si jejich realizaci.

Přestože diskuse nepřinesla jasné formulace a závěry, hlavní odborný garant celého projektu doc. ak. soch. Jiří Novotný zakončil 4. setkání konstatováním, že bylo dosaženo stanoveného cíle. Platforma PPP PRO si neklade za cíl vyřešit dlouhodobě bolestná témata, umožňuje však setkání kolegů, diskusi a pohled na tutéž problematiku z více úhlů, mnohdy překvapivých a neuvědomovaných. Věříme, že další plánovaná diskusní setkání, panelové diskuse a jiné typy odborných akcí projektu PPP PRO přinesou v letošním roce i ve dvou letech následujících zajímavé výstupy a přispějí k vyjasnění problémů v oblastech památkové péče, restaurování a konzervování. Pro letošní rok jsou plánována ještě dvě setkání organizovaná FR UPa (13. 9. v Olomouci a 1. 12. v Litomyšli); pro následné dvouleté období projektu 2012–2013 pak dalších celkem 12 setkání (6 ročně), která poskytnou nová témata, možná se vrátí i k těm proběhnutším a otevřou prostor k diskusi mezi obory zástupcům zúčastněných institucí.

Na závěr bychom rádi upozornili na první konferenci projektu na téma *Interdisciplinárta v péči o kulturní dědictví*, která je plánována na první čtvrtletí roku 2012. Hlavní dva bloky by se měly věnovat *Teorii interdisciplinárního přístupu v péči o kulturní dědictví* a *Praktickým příkladům mezioborového přístupu v péči o kulturní dědictví*. Více informací k projektu i k jeho jednotlivým aktivitám lze průběžně nalézt na webových stránkách <http://projekty.upce.cz/ppp-pro>.

Lucie ERNSTOVÁ, Alena KOŇÁKOVÁ HELINGEROVÁ,
Vratislav NEJEDLÝ